

været siden Verdens Skabelse, og saaledes vil det blive ved at være, indtil Rigsdagen anderledes bestemmer.

Alfred Christensen: Jeg begyndte med at bemærke, at min Holdning til § 10 var afhængig af, om man kunde bibringe mig en Forstaaelse af, hvorfor Lørdag Aften skulde være en fredhellig Aften, thi det kunde jeg forud ikke forstaa. Der har kun været een æret Taler, der har søgt at gøre mig det begribeligt, og det er den ærede Ordfører. Jeg paaskønner den venlige Maade, hvorpaa han gjorde det, men jeg vil ikke sige, at det var særlig overbevisende Argumenter, han mødte frem med. Der var for det første det, at jeg maatte vel lægge Mærke til, at det kun var offentlige Forlystelser, der bleve forbudte Lørdag Aften efter Kl. 12, det gentog den ærede Ordfører 2—3 Gange og understregede det stærkt. Selvfølgelig, det staar i Lovforslaget, det vidste jeg i Forvejen, og jeg er enig med det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) i, at jeg saa udmærket forstaa den Paragraf. Det er ikke vanskeligt at forstaa, at man vil gøre Lørdag Aften til Helligaften og forud for de store Højtider lukke og slukke over det hele og forbyde offentlige Forlystelser. Jeg forstaa blot ikke, hvorfor vi skulle gøre det, hvorfor vi skulle lave disse Ekstrahelligdage forud for de andre Helligdage. Jeg forstod det ikke før, og jeg forstaa det heller ikke endnu, den ærede Ordfører har ikke belært mig i nogen Retning.

Naar den ærede Ordfører oplyste mig om, at den store Befolkning ikke vilde kunne forstaa, at jeg ikke kunde forstaa, at Lørdag Aften var Helligaften, vil jeg dertil svare: Al Ære og Respekt for den store Befolknings Forstaaelse! Jeg har stor Respekt for den, men kan den ikke forstaa min Stilling til Spørgsmaalet om Lørdag Aften, er det mig aldeles ligegyldigt. Jeg er glad ved, at Københavns 3die Valgkreds har sendt en saa intelligent Mand ind som mig, der ikke kan forstaa, at Lørdag Aften skal være Helligaften, og den øvrige Befolkning maa saa se at komme til den samme gode Forstand, som Vælgerne i Københavns 3die Valgkreds have, og det tror jeg ogsaa nok, at den efterhaanden vil faa. Lørdag Aften er nemlig ikke i det almindelige Omdømme og staar ikke for den store Befolkning som Helligaften. Lørdag Aften efter Fyr-aften holdes ikke saaledes hellig, som den ærede Ordfører vilde give det Skin af,

Folk se ikke nogen Helligbrøde i, at man tager en stor Snaps den Aften. Jeg føjer til, at det synes, som om vi med disse Helligdage ere komne ind paa noget Mystik, hvor det Standpunkt gøres gældende, at Befolkningen ikke forstaa min Opfattelse og jeg ikke forstaa Befolkningens Opfattelse, og disse manglende Forstaaelser kunne jo bero paa Brist paa Evne hos den ene eller den anden, men bedre vilde det være, om der blev talt i rene Argumenter til Belysning af den bestaaende Tilstand. Lad os tænke os Pinsetiden. Der skal det jo være hele og skære Helligdage. Ikke blot 1ste Pinsedag og 2den Pinsedag, men ogsaa Lørdag Aften før 1ste Pinsedag skulle alle offentlige Forlystelser være forbudte. Den Lørdag Aften maa der ingen offentlige Forlystelser, ingen Dans eller anden Lystighed være, og 1ste Pinsedag maa der heller ikke være Dans eller offentlig Forlystelse, men 2den Pinsedag, der ogsaa er Helligdag, holdes der — det ved den ærede Ordfører meget godt — Pinseballer, ikke her i det moralske København, men hele Landet over, naar Skoven er sprungen ud, i et saadant Omfang, at enhver Jordemoderstatistik kan slaa det fast, at det ikke er ren Helligdyrkelse, der da finder Sted. Hvad hjælper saa al den Fredning af Helligdagen til, og hvad hjælper det saa, at disse Mennesker holde sig skikkelige baade Lørdag og 1ste Pinsedag, naar det skal gaa saadan løs 2den Pinsedag? Nej, lad os tage den Slags Ting ganske jævnt og ikke bringe Mystik ind i det. Jeg vil anbefale den ærede Ordfører og den store Befolkning at læse Holbergs Kilderejsen; der findes der nogle gode og sunde moralske Betragtninger, som passede paa Holbergs Tid, og som ogsaa passe paa vor Tid.

Jeg kan endvidere i denne Sammenhæng nævne noget angaaende Kirkegangen og Gudstjenesten. Naturligvis maa man ikke forstyrre en Gudstjeneste, og jeg tillader mig at tro, at der heller ikke finder nogen saadan Forstyrrelse Sted. Jeg karakteriserede den, der forstyrrer andres Gudstjeneste, som en Æsel, og det staar jeg ved, men det sker jo ikke. Gudstjeneste kan finde Sted lige saa godt paa Hverdage som paa Helligdage. Den katolske Kirke har mange flere Helligdage end den lutherske Kirke. I den katolske Kirke er det ikke saadan, at Kirkerne staa lukkede og slukkede og kolde og klamme paa alle Hverdage. Nej, de staa aabne, saa Folk kunne gaa ind og forrette deres Andagt uden Hensyn til, om det er Hverdag eller